

Slyšet duhu!

Rozhlasová hra pro děti a mládež

Prosinec 2019

1. PŘED PENZIONEM

Přijelo auto, klaply dveře

VYNÁLEZCE

(volá) Mladíku, pomůžeš mi s tím zavazadlem? Je to těžký a já tuhle ruku dost špatně ohnu v lokti.

ALEŠ

Co se vám stalo?

VYNÁLEZCE

Pracoval jsem na větrné turbíně, která si sama přivolá vítr.

ALEŠ

A to jde?

VYNÁLEZCE

Ovšem, jsem vynálezce!

ALEŠ

Páni!

VYNÁLEZCE

Jenže najednou toho větru bylo až moc!

ALEŠ

Elektrina bude zadara? A vy budete bohatý!

VYNÁLEZCE

To sotva! Někdo mě předběhl! A ten můj nápad prodal! A elektrárny si ho někam dobře schovaly. Zatím je větru dost pro ty větrníky, co už jsou postavený.

ALEŠ

Ale mrzí vás to!?

VYNÁLEZCE

*Mrzí! Myslím, že by se mojí staré mamince líbilo, kdyby ji přečetli o Klosmanově turbíně. Já se tak jmenuju. Klosman!
Mám tady u vás v penzionu objednaný pokoj, je to tak?*

ALEŠ

Myslím, že jo. Podívám se do počítače a dám vám klíče.

VYNÁLEZCE

To se mi stává každou chvíli... Na něco přijdu a někdo jiný má z toho patent.

2. RECEPCE**ALEŠ**

Tady jsou klíče. První patro. Ale máme výtah!

VYNÁLEZCE

Ještě že tak, jak vidíš, taky trochu kulhám...

ALEŠ

To jste vynalezl co?

VYNÁLEZCE

Co říkáš? Taky trochu hůř slyším...

ALEŠ

Ptal jsem se proč kulháte?

VYNÁLEZCE

O tom později, chlapče! A opatrně s tou krabicí, je to plné jemné optiky. A v téhle je reproduktor.

ALEŠ

Optika a reproduktor? Co chcete vynalézat tady u nás?

3. KUCHYNĚ PENZIONU

Peče se, vaří, smaží...

BABIČKA

Tada da dááá (motiv z Páté od Beethovena) doprovázený vařečkou do nádobí.

MÁMA

Mami, nemlat' tak do těch hrnců!

BABIČKA

Aspoň víte, že potřebuju slejt ty brambory! Sama ten hrnec nezvednu!

ALEŠ

Už jsem tady, babi, já ti s tím pomůžu. Ubytoval jsem, mami, toho pána... Klosmana, na 12.

MÁMA

V pořádku, pak si ho zapíšu.

ALEŠ

Podle mne je to blázen.

BABIČKA

Blázen patří do blázince. Takže je tady u nás správně!

MÁMA

(dotčeně) Proč si to myslíš?

ALEŠ

Myslí si, že je vynálezce. A má něco s rukou a pajdá.

BABIČKA

Hlavně, že v tý zdravý ruce udrží mobil.

Všichni jsou teď blázni! Podívej - ta cibulka do šťouchaček...

Nechám ji trochu přismahnout, v bramborách se pak krásně vyjímá.

Jenže všichni koukaj do mobilů víc než kolem sebe, nebo na talíř. I

během jídla, jeden se vaří s dobrotama a nikdo nakonec ani neví, co jí.

Bože, kam to spěje, já si pamatuju, jak říkala moje babička i moje

máma...

MÁMA

(paroduje) ...co bych za to dala, kdybych byla mladší...

BABIČKA

Přesně! Ode mne to ale teda nikdy neuslyšíte! Já jsem ráda, že už

mladá nejsem a nebudu!

4. ŠKOLNÍ ZKUŠEBNA

Zvuk přípravy na zkoušku, zkouška melodie na elektrické piano, teprve hledání motivů

LUKY

Kluci, ještě to není, já vím, že jsem tu písničku slíbil donýst, ale...

KAPELNÍK (STARŠÍ KLUK)

Říkals, že ten song dnes bude!!

ALEŠ

Já ten tvůj text umím, kapelníku:

Když nezůstanem po škole

*můžem jezdit na kole
do potoka do pole
to na to koukáš, co vole!
Když odflákneme úkoly
a máma ti to povolí
promažeme soukolí
to koukáte vy voli!*

LUKY

No právě... jenže ten text je na pěknou písničku strašně jednoduchý.

ALEŠ

No teda nic složitýho!

LUKY

Možná je dokonce blbej!

KAPELNÍK

Sám seš blbej! Napiš něco lepšího! Nebudeme na školní akademii hrát jenom Kabáty a Billa. Taký něco svýho! Musíme přijít s něčím vlastním!

Luky zkouší, nevychází to.

LUKY

Mně je to jedno, tak si najděte jinýho skladatele!

KAPELNÍK

Hele, Tak příště! A teď teda kluci jedem ty Kabáty!

Začátek řízné písne nesecvičenými nástroji.

5. NA CESTĚ

Kluci jdou ze zkoušky

LUKY

Aleši, ty víš, že už jsem nějakou písničku složil, ale jak na mě kluci tlačí, tak já to ze sebe nemůžu dostat a rád bych... Mně se nechce hrát každý rok cizí věci!

ALEŠ

Luky, nic tě nenapadá, protože máš nervy! Tak se hod' do klidu a bude to z tebe lítat! Já ti věřím... Ta tvoje (zanotuje) :

*Kouká na mě sůva z nudlí
a já pořád co to je
proč ta sůva pročpak tu dlí
proč mi nedá pokoje...?
Nekoukej jak sůva z nudlí
řekla sůva tudle mi
Teď už vím proč sůva tu dlí
vždyť se živí nudlemi!!*

...to je pro mě hit! Napsal jsi jeden, napíšeš druhý!

LUKY

*Díky Aleši, že mi věříš, přesně tohle já potřebuju!
Hele, už musím! No sleduj! Od chalupy už na mě mává ségra.*

SESTRA LUKÁŠE

(volání z dálky) Lukáši, kde seš?

LUKY

*(volá) No jó!!
(K Alešovi) Dnes je na mě řada, musím pro trávu králíkům. To jsem
zvědavej, co mi to hodí za song, až budu vyhrabávat králičí bobky!*

ALEŠ

*(rapuje)
To už radši vykrádat hrobky
nežli vybírat králíkům bobky*

LUKY

*(naváže)
To raděj cvičit v těláku sestavu
nežli chodit ušákům pro trávu!*

OBA

Neznáme fakt větší otravu!! (Smějí se)

ALEŠ

A máš to!

Plácnou si!

6. RECEPCE

Zítka mluví šeptavým hlasem a opatrně, jako by neměl čisté svědomí

ZÍTKA

Dobrý den... Měli byste volný pokoj?

MÁMA

Podívám se, určitě se něco najde.

ZÍTKA

Jel jsem kolem, máte hezký penzion. Vidím, že tady už někdo parkuje.

MÁMA

Mohl jste nechat auto vedle něj.

ZÍTKA

To je dobré, za rohem tolik nepřekáží. Ale pokoj bych si vedle toho hosta vzal, nemám rád to hotelové ticho.

MÁMA

To není v žádném případě tichý host, z jeho pokoje vychází pořád nějaký hluk. Spíš teda hudba, třeba se vám bude líbit!

ZÍTKA

Určitě mi to nebude vadit.

Vejde Aleš

ALEŠ

Ahoj mami, dobrý den.

MÁMA

Aleši, náš nový host. Pomůžeš mu se zavazadly. Na jak dlouho vám mám pokoj rezervovat?

ZÍTKA

A pan Klosman?

MÁMA

To je ten náš host. Vy víte, jak se jmenuje?

ZÍTKA

Máte to tady v počítači, ne...?

MÁMA

Říkal přes vikend.

ZÍTKA

Podobně. Pak musím pokračovat. Rád se seznámím s vaším krásným krajem.

ALEŠ

Ukažte, já vám vezmu tašku. Který pokoj, mami?

MÁMA

Dej mu to před jedenáctku!

7. HOTELOVÁ CHODBA

Aleš se vleče s taškou. Otevřou se dveře.

VYNÁLEZCE

Chlapče, pojd' sem!

ALEŠ

Jen co dám tu tašku před dveře.

VYNÁLEZCE

Máte nového hosta? Pojd' dál, musím ti něco říct.

8. POKOJ KLOSMANA

Zavřou se dveře do pokoje.

ALEŠ

Vypadá to tu jak v nahrávacím studiu. Nějaký nový vynález?

VYNÁLEZCE

Neptal se po mě někdo?

ALEŠ

Nevím o nikom.

VYNÁLEZCE

Pamatuj si, každému dobrému vynálezci je v patách někdo, kdo se snaží mu ten jeho objev ukrást.

ALEŠ

To vás musí těšit. Tak se teprve pozná, že ten vynález stojí za to.

VYNÁLEZCE

Myslíš?

ALEŠ

Kdybyste dělal na pastelkách, tak asi necháte svý okolí chladným, ne?

VYNÁLEZCE

Tiše... Někdo jde po chodbě!

ALEŠ

Nový host, nebo babička s prádlem.

VYNÁLEZCE

(chvíli poslouchá, pak přejde do šepotu) Poslouchej, zítra má pršet, možná bude bouřka. Pomůžeš mi?

ALEŠ

No jasně!

VYNÁLEZCE

Po dešti bude duha!

ALEŠ

To je tady vždycky. Ze Špičáku je vidět ta nejbohovější duha. Přes půl světa!

VYNÁLEZCE

Slyšel jsem. Moje máma mi o tom často vyprávěla. Vyrostla tady. Prý je nejkrásnější na světě! Tak bych ji rád nafotil.

9. RESTAURACE

Ruch restaurace, hlasy hostů

ALEŠ

Tak já ti povím babi, proč ten Klosman přijel, bude si fotit duhu, prý je ta naše duha moc slavná duha.

ZÍTKA

Jídelní lístek, prosím...

ALEŠ

Tady, prosím!

ZÍTKA

Co jsi říkal, že bude dělat pan Klosman? Fotit duhu? Říkal jsi, chlapče, duhu? Proč duhu? Co je na zdejší duze tak zajímavého.

ALEŠ

To se zeptejte pana Klosmana, já mu řeknu, že se na to ptáte.

ZÍTKA

Ne, nic mu neříkej. Nerad se seznamuju s lidmi.

BABIČKA

Aleši, tady máš na tácu jídlo pro toho podivína. Odnes mu to nahoru.

ALEŠ

Babi, víš, proč kulhá? Vymyslel padací boty, když se nevotevře padák, tak se ti nic moc nestane.

BABIČKA

To spíš pajdací boty, kdyby byl dobrý vynálezce tak chodí normálně. Ne aby tě napadlo mu při těch jeho pokusech nějak asistovat! Bóže, kdy se u nás ubytoval někdo normální? S kým se dá promluvit slovo! To kdysi nebyvalo. Dnes slušní lidi sedí na zadku doma a trajdají jen šílenci!

Cinkají sklenice u pípy

MÁMA

A bydlet chtěj právě u nás!

Tady jsou ty piva... mami! Proč ty vidíš věci tak černě. To už vážně začínáš být stará?

BABIČKA

Nesmysl! Stará jsi, když začneš chtít být mladší, a to není za žádných okolností můj případ!

10. KOPEC ŠPIČÁK

Zvuky bouřky, deště. Auto zastaví, klapnou dvířka

VYNÁLEZCE

Máš pláštěnku?

ALEŠ

Mám, jasně.

VYNÁLEZCE

Jak dlouho půjdeme nahoru?

ALEŠ

Odsud tak ještě patnáct minut.

VYNÁLEZCE

Vezmi tohle. To je stativ, na fotografování.

ALEŠ

Nás učili, že v bouřce nemáme nosit nic železného. Přitahuje to blesky. Zvláště tady na Špičáku!

VYNÁLEZCE

Bez toho ale dobrý fotky neudělám. Tak moc dobrý, aby...

Zahřmění. Oba funí do kopce, bouřka sílí

ALEŠ

Neschováme se raději někam?

VYNÁLEZCE

Bouřka odchází, přestává pršet, musíme si pospíšet.

Chvilí jdou , najednou nastane elektrizující ticho

VYNÁLEZCE (CONT'D)

Tam, tam podívej! Duha! Tak obrovská, maminka měla pravdu, ani nad vodopády se taková nedělá! Rychle ten stativ!

ALEŠ

Nestačila by fotka z mobilu?

VYNÁLEZCE

Stačila, ale nehrála by tak dobře...

ALEŠ

Cože?

Vynálezce vybaluje brašnu

VYNÁLEZCE

Z fotky z mobilu to tak nezní... To poznáš!

ALEŠ

To je teda parádní foťák.

Cvakne závěrka.

VYNÁLEZCE

A teď tu fotku stáhnu do počítače!

ALEŠ

Vy máte s sebou i počítač?

VYNÁLEZCE

Tady! V kabele. A se sakra zajímavým programem! Podrž nade mnou ten deštník.

ALEŠ

(ustrašeně) V bouřce...!?

Chvilé přístrojového bzučení a... rozezní se hudba, něco kouzelného

VYNÁLEZCE

Tohle, tohle jsem čekal, maminka měla pravdu. Je to ten nejhezčí obraz a...

ALEŠ

... moc hezká melodie! Skutečně! Mně to teda zní skoro jako naše místní ... hymna!

VYNÁLEZCE

(dojatě) Přesně takovou hudbu jsem čekal. To díky té duze. Můj nový vynález! Tiše! Nejde tam po pěšině někdo pod námi, nesleduje nás někdo?

ALEŠ

Nikoho jsem nezahlíd, jsme jediní šilenci, který napadne šplhat v bouřce na tenhle kopec.

VYNÁLEZCE

Zkusím to ještě výš na hřeben. To teprve bude záběr, to teprve bude skladba! Podrž ten počítač!

ALEŠ

Pane, začíná pršet! Ta bouřka se vrací! Nechodte tam!

VYNÁLEZCE

(Vynálezce se vzdaluje) Hned se vrátím!

Blesk, hrom, výkřik, pád

VYNÁLEZCE (CONT'D)

Ááá!

ALEŠ

Pane, co je vám! Pane Klosmane!

Spěchá za mužem.

ALEŠ (CONT'D)

Halo! Dýchejte! Rozepnu vám bundu a košili. Bude to dobrý. Zasáhl vás blesk, říkal jsem to! Zavolám pomoc!

11. NEMOCNICE

Zvuk nemocničních přístrojů

DOKTOR

Zásah bleskem je jako zásah elektrickým proudem. Pan Klosman je v komatu, bez pomoci přístroje by ani nedýchal. Bez tvé pomoci by zemřel!

ALEŠ

(vystrašeně) A probere se?

DOKTOR

Co jste vůbec na tý hoře dělali. V bouřce?

ALEŠ

Pan Klosman si chtěl vyfotit duhu.

DOKTOR

Blázen, ještě že to nezasáhlo i tebe.

ALEŠ

Pane doktore, kdyby se ptala máma, nebo babička, tak uklouzl, prosím, zabily by mne, kdyby se dozvěděly, jak to bylo ve skutečnosti.

12. RECEPCE

ALEŠ

Babi, dej mi klíče od pokoje pana Klosmana. Mám mu to hodit na pokoj, je v tom nějaký to jeho zařízení, skončil v nemocnici. Uklouzl.

BABIČKA

Pan Klosman? To ještě nevymyslel protiklouzací boty?

ZÍTKA

Co se stalo?

BABIČKA

Pane Zítko, jste úplně promočený!

ALEŠ

Nebyl jste taky na kopci?

BABIČKA

Vy jste byli na kopci, v tý bouřce? To měl štěstí, že to do něj nepraštilo, ten kopec blesky přitahuje jak mobil ty vaše SMSky.

ZÍTKA

Ukaž, já ti s tím pomůžu, je to těžký.

13. POKOJ KLOSMANA

ZÍTKA

Je na tom špatně, pan Klosman?

ALEŠ

Asi špatně. Je v komatu..., ani sám nedýchá.

ZÍTKA

To se z toho možná taky nikdy neprobere. Říkal ti, co dělá?

ALEŠ

Je vynálezce.

ZÍTKA

A co ti teda říkal?

ALEŠ

Říkal, že za každým vynálezcem se plíží někdo, kdo mu ty jeho nápady chce ukrást.

ZÍTKA

Haha, vtipné... Kdyby ses něco o něm dozvěděl, dej mi prosím vědět, byl to sympatický soused. A dobře to tady zamkni.

14. PŘED PENZIONEM

Ruch města

ALEŠ

Luky!! Tady!

LUKY

Aleši, tys mě polekal.

ALEŠ

Tiše, čekám tady na tebe venku. Pojd' za mnou...

15. RECEPCE

Berou klíče, cinkají

LUKY

Proč si nerozsvítíš?

ALEŠ

Já se v recepci vyznám i potmě.

16. CHODBA PENZIONU

Opatrná chůze

LUKY

Kam jdeme?

ALEŠ

Nedupej, všechno se dozvíš!

17. POKOJ KLOSMANA

Zavírají za sebou dveře

ALEŠ

(šeptá) To je pokoj toho vynálezce, chci, abys to viděl. Je takový zákon, že do pokoje k hostům se neleze. Jenže je to s ním všelijaký a já ti to musím ukázat! Jestli je pravda, co si myslím, a co jsem viděl a slyšel..., tak to není jen tak nějaký vynálezce, ale krutě skoro géna!!

LUKY

Napínáš!

ALEŠ

Nesviť si mobilem. Hosti choděj kouřit před dům, máma se k nim někdy přidá, nesmí vidět, že tu někdo je!

LUKY

Tady to vypadá jako střižna a fotolaboratoř a nahrávací studio dohromady.

ALEŠ

Podívej, při tomhle se mu to stalo. Vidiš tu fotku!

LUKY

To je u nás, pohled ze Špičáku. S duhou! Jak se říká - nejhezčí na světě.

ALEŠ

Tak a teď poslouchej!

Hudba, která už jednou zazněla, na kopci

LUKY

Hele, na klasiku jakože nejsem, ale tohle se mi líbí! Jako by to k tomu místu patřilo! Dám to víc!

Hudba zní hlasitě! Moc!

ALEŠ

(šeptá) Uber, máš to moc hlasitě!

Někdo bere za kliku

ALEŠ (CONT'D)

Vypni to!

Někdo lomcuje klikou. Volá tiše :

ZÍTKA

Je tam někdo?

ALEŠ

Všechno to vypni! Ještě nás tu chytí!

LUKY

(zmatkuje) Co myslíš, že dělám!

ZÍTKA

Tak je tam někdo? Budu volat policii, to není váš pokoj! Jestli se něco ztratí...! Jsou tam důležité věci! Jdu na recepci!

Kroky na chodbě

ALEŠ

Mizíme! Pojd' za mnou! Vezmem to zadním vchodem. Tam, dělej!

LUKY

Ty brd'o! Já jsem kluk ze statku ze samoty a najednou si připadám jak nějaký zvěd! Mně se to líbí!

ALEŠ

Nikommu ani slovo!

Prchají chodbou

18. NEMOCNICE

ALEŠ

Jdu se zeptat, pane doktor, na pana Klosmana, jak je na tom?

DOKTOR

Tak rychle to nebude, někdy se lidé proberou po týdnech, po měsíci a někdy vůbec.

ALEŠ

Myslíte, že ví, co se kolem děje?

DOKTOR

Vnímá, to určitě, ale nestačí to na to, aby se probral. Přijede jeho neteř, třeba to s ním něco udělá.

ALEŠ

Má starou maminku, co kdyby přijela...? A promluvila na něj?

DOKTOR

Každý podnět může být tím pravým!

19. PŘED PENZIONEM

NETEŘ

Dobrý den, já jsem neteř pana Klosmana, jsem tady pro ty jeho věci.

ALEŠ

Poznal vás?

NETEŘ

Možná. Pohnul sebou! Ale oči neotevřel.

ALEŠ

Jeho maminka by přijít nemohla?

NETEŘ

Kdepak, už dlouho leží v nemocnici, skoro nevidí, slyší jen trochu. Na nohy se nepostaví...

ALEŠ

Vy ty věci nosíte do auta pana Zítky?

NETEŘ

Říkal, že je jeho kolega, že to u sebe schová. A když to nebude strejda chtít, nebo (je jí do pláče) nebo umře... Tak ty věci od nás odkoupí.

ZÍTKA

(vychytrale) Přesně to jsem navrhoval...

ALEŠ

Vy a kolega? Vždyť jste se ani nepotkali... Nestál jste o to! Páni! (na něco přijde) Víím, kdo jste! Pan Klosman mi říkal, že za každým vynálezcem se vyskytuje jeden...

NETEŘ

Kdo?

ALEŠ

Zloděj nápadů! Pane Zítko, to na vás si stěžoval!

ZÍTKA

(k neteři) Neposlouchejte ho! Ten kluk ho dovedl na místo, kde to do vašeho strýce uhodilo! Má ho na svědomí!

ALEŠ

Tak byl jste to vy, kdo nás sledoval? Teda...!

(rychlý zápas u auta)

ZÍTKA

Kam běžíš s tou kabelou!? Chyťte ho!

ALEŠ

(z dálky) Nikdy se k tomu nedostanete!

ZÍTKA

Zavolám policii.

ALEŠ

(z větší dálky) Nezavoláte, musel byste toho moc vyprávět. Nenese náhodou ta turbína, co si sama přivolá vítr, vaše jméno!!

ZÍTKA

Darebáku, já si tě najdu!

20. STATEK LUKYHO

LUKY

Co se ti stalo?

ALEŠ

Rychle otevři, kam to můžu schovat, aby to nikdo nenašel?

LUKY

Není to počítač toho vynálezce?

ALEŠ

Zavři za mnou! Podívej se ze vrat, nikdo mne nesleduje? Schovej to a nikomu to nedávej!

21. RECEPCE

ALEŠ

Babi, pan Zítka odjel?

BABIČKA

Je pryč, ale nechal na sebe telefon. Určitě mu máš zavolat, jak je na tom pan Klosman.

ALEŠ

Ten telefon si vezmu! Kdyby ho měl pan Klosman, možná by zjistil, jak často mu zvoní za zády...

22. ZKUŠEBNA

Všichni poslouchají, pěkná melodie, Luky zpívá na text

LUKY

*Raději vynechám oběd
když tě mám potkat na školní chodbě
tobě se sotva něco vyrovná
nešahej na tu věc Vašku*

*to já ji slíbil nést tašku
užívám nerad slova varovná*

KAPELNÍK

Luky, ty jsi génius, to je krásný

OSTATNÍ

No jo, to bychom do tebe neřekli.

LUKY

Kluci, jenom obyčejný nápad.

ALEŠ

A ten text, kdo ti ho napsal?

LUKY

To šlo samo! Fakt, jenom jsem nad tím chvíli poseděl.

KAPELNÍK

Berem! Kluci jdeme to nazkoušet. Luky, ty jeden! Takhle pokračuj!

ALEŠ

*Brácho, něco mi to připomíná? Nějakou holku...! Lucii? Lucku?!
Pokračuj!!*

LUKY

*Jo! (zpívá)
A pochopí to i na policii
když popereme se o Lucii...*

ALEŠ

*No jasně!! Lucie Vaničková! Naše nedobytná nejkrásnější a jediná
školní hvězda! Stačí zavřít oči a...*

23. CESTA ZE ŠKOLY

Luky píská melodii, Aleš do jednotlivých tónů popisuje.

ALEŠ

*Vidím její úžasnou tvář, modré oči, ty dlouhé kaštanové vlasy, úsměv
hvězdy a vidím i to jak kráááčííí... Jak jsi to ty bláho udělal?*

24. POKOJ LUKYHO

LUKY

Něco ti ukážu! Mám to schovaný tady ve skříni!

Vytahuje z úkrytu brašnu

ALEŠ

To je Klosmanova brašna!

LUKY

Sleduj, všechno co sejmeš tímhle objektivem a nahraješ do tohoto programu, vytvoří z obrazu tuhle zvukovou stopu.

ALEŠ

Chceš říct, že Klosman vytvořil program, kterým převádí barvy na tóny?

LUKY

To už se umí. Jenže on dokáže zhudebnit i obsah té fotky, i tu... jak to říct... atmosféru! Zapráhl asi nějakou tu umělou inteligenci a nakonec mu z toho kruťáčky krutě vypadne melodie, která umí tu fotku vyprávět! Vy-prá-vět!

ALEŠ

No neke... Fakt, že já v tom, co slyším, ten obraz Vaničkové úplně vidím... Tak proto říkal, že špatná fotka by nehrála tak dobře. Já nechápal, o čem mluví!

LUKY

No a stačilo přehrát do počítače fotku Vaničkové a...

Spustí program, z počítače zní už známá melodie

ALEŠ

I slepý by ji ve své představě uviděl.. .

LUKY

A ten text mi už naskočil sám.

ALEŠ

Tý vado!

(přijde na to!) Já už vím, pro koho Klosman ten program vytvořil!

25. OBECNÍ ÚŘAD

ALEŠ

Eva Klosmanová! No asi se tak nejmenovala zamlada.

ÚŘEDNICE

Tady na obecním úřadu nevedem tyhle záznamy. Možná by ti spíš pomohli na matrice..

ALEŠ

Tam už jsem byl. Nic tam nemají. Vzpomínám si, že pan Klosman říkal, že jeho maminka bydlela v našem městě někde u pekárny.

ÚŘEDNICE

Tady byli dva pekaři. A jedno to pekařství je tu dodnes. A to druhé bylo na týhle adrese... Třeba si na ni někdo vzpomene. Možná by ti to řekla paní Klosmanová sama ?

ALEŠ

Neřekne. V nemocnici, kde leží, mně s ní ani nespojili. Je na tom prý moc špatně. Adresu mám od její neteře. Ale ta taky neví nic bližšího, kde tady bydlela a tak.

26. V PEKÁRNĚ

STARÝ PEKAŘ

Vyrůstali jsme spolu, s Evičkou!

ALEŠ

(nadšeně) Tak vy si na paní Evu Klosmanovou pamatujete?

STARÝ PEKAŘ

(dotčeně) No a pak si vzala pana inženýra, od té doby jsme se neviděli. Pozdravujte ji od Pavlíka, Pavlíka pekařského...

ALEŠ

A můžu si to tady vyfotit?

STARÝ PEKAŘ

Pojď, ukážu ti místa, kde jsme si hráli. Nic se tady nezměnilo. Těmito dveřmi jsme utíkali na dvorek, když jsme si pomoučnili tváře a táta šel na nás s páskem. Schovali jsme se do toho starýho chlívku, který táta přehlédl. Fotíš?

ALEŠ

Ze všech sil!

STARÝ PEKAŘ

Tohle když Evičce ukážeš, tak vstane i ze smrtelný postele a přijde nás navštívit!

ALEŠ

Skoro nevidí, pane, ale... Zařídím to jinak!

27. ZKUŠEBNA

Ladění nástrojů

LUKY

Kluci poslouchejte, něco vám zahraju, zatím bez textu.

Svižná, trochu pochodová melodie

KAPELNÍK

Luky, ty vó... Kam na to chodíš? Tobě se přihodil přes noc Mócart!

KYTARISTA

Já vám řeknu, co mi to připomíná, ale budete se mi smát.

ALEŠ

No jo, já mám před očima úplný živý obraz...

KAPELNÍK

Jako kdybych v tom viděl naši tělocvičnu a v ní naši krásnou tělocvikářku Markétu při nácviku i s našima holkama!!

LUKY

(zpívá na melodii)

Není to vážně často

kdy se těším na hodinu

a radostí jen kvetu, že je škola v provozu

A když přijde ta má chvíle

po špičkách přeždu přes kladinu

a koukám jak holky vedle zkouší přeskok přes kozu.

Potlesk!

28. NA CESTĚ ZE ŠKOLY

ALEŠ

(přísně) Ukaž mi tu fotku!

LUKY

Kterou?

ALEŠ

Ty víš kterou! Jak se nesmí brát mobil do těláku.

LUKY

Ehm... počkej, já ji nalistuju. Tady!

ALEŠ

A nahrál jsi to Klosmanovi do kompu...?

LUKY

No jo... Sám bych to nedal!

ALEŠ

Ty bláho, co je tohle za geniální vynález! Poslouchej, něco bych od tebe potřeboval. Tohle jsou fotky z pekárny, to je ten pekař a tady si máma Klosmana jako malá hrála. Rád bych jí to ukázal. Ale už nevidí. Ale ještě slyší! Chápeš!!

LUKY

Spěchá to? Víš, že máme školní akademii, slíbil jsem klukům ještě jeden song!

ALEŠ

Proč by spěchalo...? Sakra ty pako, nic nespěchá jako to moje!

29. NEMOCNICE

ALEŠ

Pane doktore, je to s panem Klosmanem lepší?

DOKTOR

Lepší se to, ale pomalu, pokusíme se ho za pár dnů odpojit od plicní ventilace.

ALEŠ

Můžu s ním mluvit?

DOKTOR

Ale nepočítej s tím, že ti odpoví, tak dobře na tom není...

30. NEMOCNIČNÍ POKOJ

Aleš vstoupí

ALEŠ

Dobrý den... Pane Klosmane, slyšíte mě? Možná mě slyšíte ! Chci říct, udělám pro vás, co budu moc, ten váš vynález je neuvěřitelný, byla by škoda, kdybyste z toho nic neměl....

Ticho..., vzdech..., a pak jen přístroje...

ALEŠ (CONT'D)

Nebojte, já vám pomůžu!!

31. ŠKOLNÍ AKADEMIE

Sál, skupina končí písničku. Aleš zpívá

ALEŠ

*Kdyby to naše úča nevěděla
my kluci z naší školy
ukryté v údolí
už víme, co budeme jednou dělat
až skončí úkoly
budeme hledat řeky splavný
anebo taky (všichni:) nééé
a možná budem jednou slavný
a nebo taky (všichni:) nééé
jenom cvok bere školu vážně
a šprt ať se z ní (všichni:) pominééé*

Nadšení, křik, volání

OBECENSTVO

Borci! Síla! Hustáci!...

UČITELKA MARKÉTA

Pane řediteli jako kdybych viděla tu naši školu na fotce na tablu.

ŘEDITEL

Obdivuhodní chlapci. Mělo tu být rádio, nebo televize!

UČITELKA MARKÉTA

(Volá) Kluci!! Já vám přeju zlatého slavíka! Nádhera!

KAPELNÍK

Děkujeme Lukymu, objevil v sobě neobyčejný talent...

V publiku:

ZÍTKA

(šeptavým hlasem) Kdyby talent! Všichni se budou divit, co objevil!

OTEC SPOLUŽÁKA

Říkáte něco pane? Přes koho tady jste? Vás vidím poprvé. Líbí se vám ty písničky? Lukáš je talent. Jeho rodiče sedí tamhle. Jeho teta je moje sestřenice..., všichni jsme tady.

ZÍTKA

To já dobře vím....

OTEC SPOLUŽÁKA

Víte, kdo všechno chodil do naší školy? Jeden teď hraje v NHL, pak jeden básník a malířů kolik dobrých se tu narodilo. Na chodbě máme nástěnku a Lukáš tam jednou bude patřit taky! (Volá) Počkejte pane, ještě jsem vám neřekl...

32. ŠATNA**KAPELNÍK**

Kluci jdete se podívat? Holky mají číslo!

ALEŠ

Hned tam jsme. (významně) Jenom si s Lukym něco proberem.

LUKY

Co chceš probírat?

ALEŠ

Asi víš co? To přece nejsou tvoje skladby.

LUKY

Proč by nebyly?

ALEŠ

Protože jsi je nevymyslel! Co bys byl bez programu pana Klosmana?

LUKY

Vždycky jsem něco skládal.

ALEŠ

Maximálně se to líbilo těm krávám, co se pasou u vás na louce.

LUKY

Kdo to ví?

ALEŠ

Já, to ti nestačí?

LUKY

Ty seš kámoš, ty mě nedáš. Budeš můj zpěvák, jinému ty písničky dávat nebudu. To ti slibuju. Ruku na to!

ALEŠ

A Klosman? Jednou se probere!

LUKY

Zapomeň na něj! K čemu nám je! (uneseně) Já zažil dnes pocit... takový pocit...!! Já ho chci zažívat pořád. A ty to zažiješ se mnou! Bude to naše tajemství! Slib mi to!

ALEŠ

Lukáši, jak ti to můžu slíbit? Je to fakt vynálezce a může vymyslet třeba lepší věci než je děláni písniček na obrázky. A já mu slíbil, že mu pomůžu!

ZÍTKA

(hlasitě šeptá) Taky si to myslím, chlapci, můžu dál!

ALEŠ

Pane Zítka, co vy... tady...!?

ZÍTKA

Moc hezké písničky, povedené, máš talent!

LUKY

Jasně že mám...

ALEŠ

Proč jste přišel?

ZÍTKA

Kluci, jen my tři víme, jak ty písničky vznikly.

LUKY

Pane, pane ...

ZÍTKA

Jmenuji se Zítka.

LUKY

Pane Zítka, můžeme se dohodnout?

ALEŠ

Zítka je zloděj Šmejdil za ním jak parazit.

ZÍTKA

Když to říkáš...! Zloděj se zlodějem se snadno dohodne, co, Luky? Necháš si ten program na melodie z obrázku a já si jen půjčím ten jeho počítač. Teď aspoň vím, kde je, když se ti na něm tak dobře skládá. Víم, že pan Klosman tam bude mít mnoho dalších rozpracovaných nápadů a v jeho stavu bude potřebovat, aby mu s tím někdo pomáhal!

LUKY

To je rozumná nabídka, co myslíš, Aleši.

ALEŠ

Pan Klosman by s tím nesouhlasil.

ZÍTKA

(výhružně) Chlapci, to ale byla nabídka po dobrém...

ALEŠ

A po zlém?

ZÍTKA

Půjdu na pódium a všem řeknu, jaký seš doopravdy skladatel.

LUKY

(vyděšeně) To neuděláte!!

ALEŠ

Neudělá! To by pak musel jít na patenták, vysvětlit jak to bylo s těmi jeho přihlášenými vynálezy!

ZÍTKA

(úlisně) Mládenci, já na vás nespěchám. Víم, že to chce čas se rozmyslet. Věci se ztrácejí a programy se mažou, někdy dokonce i samy!! Potřebuju jen ten počítač!

LUKY*Aleši, to není špatná nabídka.***ZÍTKA***Přemýšlejte! Přemýšlejte...*

Zvedne se, odchází

ALEŠ*Kam jdete? Co chcete dělat?***ZÍTKA***Ať udělám, co udělám, vy to na mě neřeknete, nechcete přece přijít o slávu!*

Dovnitř vtrhne kapelník

KAPELNÍK*Luky, kluci. Rychle. Chtěj po nás přídavek. Jsme jedničky! Kam jdete? Na pódium je to tudy! Tak kluci...!!***33. NA CESTĚ ZE ŠKOLY**

Kluci spěchají, jsou udýchaní

LUKY*Doma nikdo není, všichni jsou na akademii...***ALEŠ***A on ví, kde ten počítač hledat! Nechceš volat policii? Budou tam dřív!***LUKY***(ví, proč nechce) Nás hlídá Žeryk! Tiše, neslyšíš něco?*

Vzdálený štěkot.

LUKY (CONT'D)*To se mi nelíbí!***ALEŠ***Děláme!*

Kluci utíkají ke statku

LUKY

Taky to vidíš? Před domem stojí nějaký auto.

ALEŠ

Někdo leze z okna, nebo se mi to zdá? Žeryku!

LUKY

Sakra! Žeryk je v boudě, naši ho zavřeli kvůli slepicím.

ALEŠ

Běž ho pustit!

LUKY

Žeryku, vem si ho!

Pes někoho pronásleduje

ZÍTKA

Au! Běž potvoro!

Něco padá na zem, tříští se to! Zvuk motoru, auto ve smyku odjíždí.

Kluci doběhnou

LUKY

Posviť mi!

ALEŠ

Jo. Svítím!

LUKY

(vzlykne) Ten idiot! Je to rozbitý...

ALEŠ

Rozbil počítač pana Klosmana ?

LUKY

Všechno je v háji.

ALEŠ

Všechno? Akorát to, že nebudeš slavnej? Já doufal, že se mi podaří víc! Probudit toho vynálezce k životu! Seš pitomec!

Odchází

LUKY

Aleši, počkej, tak počkej!

34. NEMOCNICE**ALEŠ**

Pane Klosmane, slyšíte mě? Sestřičko, zdálo se mi to nebo ne, pohnul víčky?

SETRA

Je tu nepatrné zlepšení, už jsme ho odpojili od dýchacího přístroje, dýchá sám.

ALEŠ

Přišel jsem mu říct... Ale vlastně to není dobrá zpráva... Aby mu to neublížilo?

SESTRA

(skepticky) A co by mu tak už asi mohlo ublížit?

ALEŠ

Pane Klosmane, jenom jsem vám chtěl říct, že jsem na vás nezapomněl...

35. RECEPCE

Hudba, babička si pozpěvuje

ALEŠ

Babi, co si to broukáš?

BABIČKA

Byl tady Lukáš! Přinesl jak říkal FLEŠKU, říkal že ten KOMP POLADIL a že nebyl tak na CUCKY jak se zdálo, a že z toho tvýho MATROŠE vylezlo tohle, prý tomu budeš rozumět, vypadalo to, že mluví česky, ale já mu nerozuměla zhola nic.

ALEŠ

Má štěstí že jsem tu nebyl. Vyrazil bych s ním dveře.

BABIČKA

To by byla škoda! Dal to sem do počítače a hraje z toho tahle hudba? Je pěkná... A zvláštní! Budeš se mi smát..., ale ten nápěv mi voní chlebem! Jako bych stála u nás v pekárně a kupovala žitnej! To jsem ale bláznivá bába, co? Asi už mluvím z hladu!

ALEŠ

(nadšeně) Co to říkáš, babi...? Vážně to tak na tebe působí?

BABIČKA

*A poslouvej dál...! Tohle mi připomíná pohled od nás ze Špičáku...
A... tohle ..., ty to neslyšíš?*

ALEŠ

Slyším, ale co?

BABIČKA

Duhu... Já slyším duhu! Duhu nad naším údolím... Co je to za blábol? Du si dát tu svačinu...

ALEŠ

Vlastně, babi, já taky! Slyším ji tam.

BABIČKA

Kdo to složil? Lukáš?

ALEŠ

Pak ti to řeknu, babi! Já musím ..., řekni mámě, že mám školní výlet..., nebo záchrannou misi! Vrátím se nějak...!

36. VLAKOVÉ NÁDRAŽÍ

HLÁŠENÍ

*Vlak číslo 2568 na Kutnou horu odjíždí v 14.30, z druhého nástupiště.,
zpožděný vlak....*

NERUDNÝ PÁN

Co se tady motáš?

ALEŠ

Promiňte, jsem tady poprvé, hledám východ z nádraží.

37. LDN

ALEŠ

Dobrý den, nevíte, kde najdu paní Klosmanovou?

SESTRA LDN

Leží tady, na šestce.

ALEŠ

Můžu ji navštívit?

SESTRA LDN

To klidně, ale mluvit s vámi nebude. Nemluví s nikým. A nikoho už nepoznává. Nepoznala by ani vlastního syna.

ALEŠ

Já bych to zkusil! Říkáte šestka?

38. POKOJ V LDN

ALEŠ

Paní Klosmanová!

SOUSEDKA

Leží u okna. Nevím proč, když nevidí... Já bych z toho aspoň něco měla!

ALEŠ

Paní Klosmanová, přicházím z pozdravem od vašeho syna.

SOUSEDKA

Od pana Klosmana? Už tady nebyl přes měsíc. Nevíte, co se mu stalo? Chodil za maminkou pravidelně a vyprávěl jí. Ona to ráda poslouchala - ty jeho nesmysly. Co se jí všechno navykládal. To už by musel dostat Nobelovu cenu, kdyby to měla být pravda, ale poslouchalo se to dobře. Chodí sem taky jeden kamarád pana Klosmana. Jak bych vám ho popsala, oči jak lasička, nemluví normálně, pořád jen šeptá. Asi hlasivky.

ALEŠ

(Překvapeně) Pan Zítka?

SOUSEDKA

Přesně tak se jmenuje. Ale nikdy pana Klosmana nezastihne, vždycky přijde pozdě, přinese dortíky a tak si povídáme, dokud to ještě mám všechno v čerstvý paměti. Na paní Klosmanové vidím, že si to ráda poslechne ještě jednou. Je to tak, Evičko? Byl tady nedávno. Vyptával se na všechno možný, ale všechno, co jsem věděla, jsem mu už řekla, jestli přijde, řeknu mu i o vás! A vy jste kdo?

ALEŠ

Synovec. Prasynovec... vzdálený...

SOUSEDKA

To byste mohl říkat paní Klosmanové teto!

ALEŠ

Ehm, to mohl... Ehm.. Tady, teto... přinesl jsem pozdrav od pana.... od strýce... Slyší ne?

Aleš pustí hudbu. Po chvíli...

EVA KLOSMANOVÁ

(slabým hlasem) Ano...? Co... co..?

SOUSEDKA

(volá) Paní Klosmanová, přišel váš synovec. A chce vás pozdravit. Chlapče, je to zázrak, že něco řekne, neslyšela jsem ji mluvit ani nepamatuju.

EVA KLOSMANOVÁ

Jako... Bych.... Náš kopec...? !

ALEŠ

Přesně tak! Je to Špičák... !

SOUSEDKA

Mluví...! Ona vážně mluví!! Rychle, skočím pro sestřičku!

EVA KLOSMANOVÁ

Duha...? Vidím duhu!?

SOUSEDKA

Jak byste ji mohla vidět, Evičko!

EVA KLOSMANOVÁ

Slyším... slyším ji...!

Nová melodie

EVA KLOSMANOVÁ (CONT'D)

A tady... jsem si hrála!

ALEŠ

Pozdravuje vás Pepík!

EVA KLOSMANOVÁ

(vydechne) Pepík pekařský!

SOUSEDKA

*Když ona může slyšet duhu, tak mě zase tahle melodie voní...
To jsem bláznivá!*

ALEŠ

Nejste!

EVA KLOSMANOVÁ

Chlebem...

ALEŠ

Tu hudbu z vašeho kraje vám posílá syn... Říkal, že nevidíte.

EVA KLOSMANOVÁ

Ale vidím... Všechno to vidím!

SOUSEDKA

*Chápu... Skrz tu hudbu to vidí! (dojatě) Ten její syn je geniální.
Takhle potěšit mámu! Tohle až řeknu panu Žitkovi, neuvěří! Nikdo
tomu neuvěří!*

ALEŠ

*Paní Klosmanová, usmějte se, udělám vám fotku! Chtěl bych taky
nafotit dům, kde jste spolu bydleli, třeba i synův pokoj, ulici, kde si
hrál... pomůže mu to. Víte svou adresu...?*

EVA KLOSMANOVÁ

Adresu?

SOUSEDKA

To z ní nedostanete... Je zázrak, že promluvila, vzpomněla si na syna.

ALEŠ

Potřebuju její kartu, tam bude adresa...

SOUSEDKA

V sesterně ji budou mít.

ALEŠ

Kde je sesterna.

SOUSEDKA

Tam vás nepustí...

ALEŠ

Vy byste to pro mě neudělala? Potřebuju jenom adresu, nic víc.

SOUSEDKA

Jak mám vědět, že nic víc?

ALEŠ

Máte pravdu, to nemůžete poznat! Když jste nepoznala špiona, který z vás tahá rozumy ohledně vynálezů pana Klosmana, aby je mohl ukrást, tak nepoznáte, že chci paní Klosmanové a jejímu synovi nějak pomoc.

SOUSEDKA

(uraženě) Chlapče... To myslíš vážně?

Hudba se přehrává ve smyčce

EVA KLOSMANOVÁ

(mluví těžce) Špičák, louky, lesy, duha, ta krásná duha! Běhali jsme nahoru jen kvůli ní!

SOUSEDKA

Špion...? Ty říkáš špion!! Máš asi pravdu, vyzvídá ze mně jak z hloupý holky! Tohle mu nedaruju! Jestli chceš, tak zjistím, i kde bydlel její syn!

ALEŠ

To vím, opsal jsem si to u nás v recepci...

SOUSEDKA

Úplný spiknutí. Až se tady ten špion zas objeví! Tímhle ho přetáhnu! Touhle holí! Ten se podiví! A pak z něj dostanu víc, než on ze mne!

ALEŠ

Nebojte, bude to brzo!

SOUSEDKA

Čekej na mě u východu!

ALEŠ

Paní Klosmanová, váš syn se tu zas ukáže, věřte mi!

EVA KLOSMANOVÁ

Chlapče, kde máš ruku! Jiříku, čekám tu na tebe...!

SOUSEDKA

Vážně mluví! Já se picnu! Tak už jdi!

39. VÝCHOD Z LDN

Hluk pronásledování na chodbě

SESTRA LDN

(křičí) Chyťte ji, ukradla dokumentaci!

ALEŠ

(volá) Tady jsem!

SOUSEDKA

(udýchaně) Výborně, tady to máš! A držím ti palce!

40. POKOJ LUKYHO

LUKY

Nebudeš tomu věřit, co z toho compu vylezlo!

Zní melodie, motivy se střídají, jak je Aleš komentuje

ALEŠ

Zahrada, kde Klosman vyrůstal, dům zvenčí..., altánek, kde si hrál s kamarády... Dokonce jsem našel školu, kam chodil.

41. NEMOCNIČNÍ POKOJ

Hudba pokračuje ...

VYNÁLEZCE

(těžce vyslovuje) ...můj dětský pokoj... pohled z okna do zahrádky....

SETRA

(vylekaně!) Ááá... doktore, pojed'te se podívat, pan Klosman reaguje!

ALEŠ

Otevřel oči...

SETRA

Ááá..., probral se! Mluvíí!

Jiný, ale taky pěkný hudební motiv

LUKY

Co jste to za nemocnici? Jako byste nebyla zvyklá, že se tu lidi občas uzdravují...

SETRA

Ale tohle je zázrak!

ALEŠ

Pan doktor říkal, že je to jen záležitost správných podnětů!

DOKTOR

(přispěchá) Asi je to pravda!

LUKY

Trefili jsme podněty na hlavičku...

ALEŠ

A do hlavičky!

SETRA

Říkám zázrak!

ALEŠ

Žádný zázrak, jenom jeden vynález. Vynález pana Klosmana...

42. CESTOU Z NEMOCNICE

ALEŠ

Luky, tam byla taková jedna hezká melodie... (brouká ji) Na jakou fotku to bylo? Nevzpomínám si!

LUKY

Na žádnou fotku. To se mi tam jenom připletlo... Složil jsem si to jen tak.

ALEŠ

Pěkný, brácho!

LUKY

(šťastně!) Moje vlastní muzika, chápeš! Nepotřeboval jsem k tomu žádný program. Víš, jako by se mi najednou otevřely oči.

ALEŠ

(směje se) Nebo uši!

43. PŘED PENZIONEM

Přijíždí auto

MÁMA*Pane Klosmane, už vás tady čekáme!***BABIČKA***Jak se cítíte?***VYNÁLEZCE***Vypadá to, že dobře! Budu mít zase ten svůj pokoj?***BABIČKA***(volá) Aleši, pan Klosman je tady, pomůžeš mu s věcmi?***ALEŠ***Jasně!***44. POKOJ KLOSMANA****ALEŠ***Jsem tak rád, že jste tady a v pořádku! Vždyť to byla moje vina, že jsem vás nechal jít na Špičák, když tady všichni vědí, že tam to praští každou bouřku!***VYNÁLEZCE***Neomlouvej se! V nemocnici jsem dostal nápad. A ty musíš být při tom! Jenom musíme být opatrní. Vždyť víš, za každým vynálezcem šmejdí jeden špion.***ALEŠ***O to bych se nebál. O toho už se postará jedná bystrá dáma s holí ...***45. RESTAURACE****BABIČKA***Aleši, to se ani nenajíš, kam spěcháš?***ALEŠ***Za Lukym, za Lukášem!***BABIČKA***Tak mu zavoláš, od toho máte ty svoje mobily.***ALEŠ***(šeptá) Babi, si děláš legraci? O takový věci s ním musím mluvit osobně. Nový objev, děláme na tom s panem Klosmanem.*

BABIČKA

Aleši, buď opatrný, nevím, co chcete s panem Klosmanem objevovat, ale víš, že minule to skončilo katastrofou.

ALEŠ

To se pleteš babi. Ta hudba....

BABIČKA

Já vím... taková,, co obejde mozek a zasáhne rovnou srdce...

ALEŠ

Tys to řekla přesně babi! A teď to zkusíme obráceně! Pan Klosman přišel na to, že se dá ze známé melodie vytvořit obraz.

Babička nasadí Pátou od Beethovena, vyklepává na hrnek od kafe

BABIČKA

Tada da dááá...

ALEŠ

Mě by docela zajímalo vědět, co měl skladatel před očima, když se pouštěl do práce.

BABIČKA

Mě taky! (uvažuje) Někdy si říkám, co se dá dnes všechno vymyslet! Za mých dob jsme znali v recepci jenom papírový plachty s kolonkami pokojů a pořád se škrtilo a gumovalo. A dneska...! Kliknu a host má nový termín.

ALEŠ

Přistihl jsem tě babi! Že ty bys chtěla být mladší!

BABIČKA

*Tiše, nikomu to neříkej, hlavně ne mámě, dělala by si legraci...
Někdy... ale zcela výjimečně!
Tada da dááá...
Jako bych slyšela duhu a dokázala spočítat ...*

ALEŠ

Všechny její barvy!